

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 116/2012
26.12.2012. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Љубице Кнежевић-Томашев, Веска Крстајића, Биљане Синановић и Драгише Ђорђевића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног З.К., због кривичног дела преваре из члана 208. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 888/12 од 10.12.2012. године, подигнутом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 1797/11 од 14.11.2011. године, у седници већа одржаној 26.12.2012. године, донео је

ПРЕСУДУ

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 888/12 од 10.12.2012. године као основан, па се преиначују правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 1797/11 од 14.11.2011. године и Првог основног суда у Београду К 23772/10 од 28.12.2010. године, тако што Врховни касациони суд на основу чл. 354. тачка 3. ЗКП-а, према окр. З.К.

ОДБИЈА ОПТУЖБУ

да је: дана 03.06.2005. године у Београду, у улици ..., као директор Предузећа А.Т. доо, са седиштем у Н.С. у ул. ... у урачунљивом стању, свестан свога дела чије извршење је хтео и свестан да је његово дело забрањено, у намери да себи прибави не малу противправну имовинску корист, лажним приказивањем чињенице да је његово предузеће ликвидно и да ће уговорену обавезу – плаћање извршити у уговореном року, довео у заблуду Д.М., директора Предузећа Д.п., доо из Б., и тиме га навео да му на штету имовине свога предузећа преда и испоручи робу у укупној вредности од 416.016,00 динара, на тај начин што је са истим закључио уговор о продаји хемијских средстава за прехрану биља са одложеним роком плаћања до 15.11.2005. године, иако је знао да у моменту закључења овог уговора на свом рачуну нема слободних новчаних средстава и да плаћање не може извршити у уговореном року јер му је рачун у блокади од децембра месеца 2004. године, па је истог дана од оштећеног предузећа, по отпремници број ... преузео робу и то: ... кг бетастемина, ... кг гринстемина, ... кг фрутастемина, ... кг зеастемина и ... кг олестемина, у укупној вредности од 416.016,00 динара, остављајући сведоку Д. притом као гаранцију за плаћање преузете робе бланко меницу број АА ..., потписану и оверену печатом предузећа А.Т. доо, након чега је робу отуђио, а да исту није платио у уговореном року, избегавајући сваки даљи контакт са горе именованим, - чиме би извршио кривично дело преваре из члана 208. став 1. КЗ-а.

Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду К 23772/10 од 28.12.2010. године, окривљени З.К. оглашен је кривим због извршеног кривичног дела преваре из члана 208. став 1. КЗ, и осуђен на казну затвора у трајању од седам месеци. У смислу члана 63. КЗ, окривљеном З.К. је у утврђену казну затвора урачунато време проведено у притвору од 15.12.2006. до 21.12.2006. године, док је у смислу члана 196. став 4. ЗКП-а, ослобођен обавезе за накнаду трошкова кривичног поступка.

Одлучујући о жалбама Првог основног јавног тужиоца у Београду и окривљеног З.К., Апелациони суд у Београду је пресудом Кж1 1797/11 од 14.11.2011. године, одбио жалбе као неосноване и потврдио првостепену пресуду.

Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз 888/12 од

10.12.2012. године, због повреде Кривичног закона из члана 369. тачка 2. ЗКП-а у вези члана 103. и члана 104. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд уважењем захтева за заштиту законитости преиначи другостепену пресуду тако што ће одбити оптужбу против окривљеног З.К.

Врховни касациони суд је, пошто је поступио у смислу члана 422. став 3. ЗКП-а, одржао седницу већа у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, на којој је размотрио списе предмета са пресудом против које је захтев за заштиту законитости подигнут, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Основано се захтевом за заштиту законитости указује да су друго-степеном пресудом повређене одредбе члана 369. тачка 2. ЗКП-а, у вези чл. 103. и 104. КЗ-а.

Из списка предмета се утврђује да је окривљени З.К., оглашен кривим што је дана 03.06.2005. године извршио кривично дело преваре из члана 208. став 1. КЗ.

Чланом 5. став 1. Кривичног законика прописано је да се на учиниоца кривичног дела примењује закон који је важио у време извршења кривичног дела, док је чланом 5. став 2. КЗ, прописано да ће се, ако је после извршења кривичног дела измењен закон, једном или више пута, применити закон који је најблажи за учиниоца.

У време извршења кривичног дела 03.06.2005. године, важио је Кривични закон Републике Србије, којим је за кривично дело преваре из члана 171. став 1. била прописана казна затвора од 3 месеца до 5 година.

Дана 01.01.2006. године, ступио је снагу Кривични законик („Сл. гласник РС“, број 85 од 06.10.2005. године), којим је за кривично дело преваре из члана 208. став 1. била прописана новчана казна или казна затвора до три године.

Изменама и допунама Кривичног законика („Сл. гласник РС“ 72 од 03.09.2009. године), које су ступиле на снагу 11.09.2009. године, за кривично дело преваре из члана 208. став 1. прописана је казна затвора од шест месеци до пет година и новчана казна.

С обзиром на то да је од извршења кривичног дела до пресуђења кривични закон мењан, то је у смислу члана 5. став 2. КЗ, најблажи закон за учиниоца Кривични законик („Сл. гласник РС“, 85 од 06.10.2005. године), којим је за кривично дело преваре из члана 208. став 1. била прописана новчана казна или казна затвора до три године.

Надаље, према одредби члана 103. тачка 6. КЗ, кривично гоњење се не може предузети кад протекне три године од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора преко једне године, а одредбом члана 104. став 6. КЗ, предвиђено је да застарелост кривичног гоњења настаје у сваком случају када протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења.

Како је окривљени З.К. 03.06.2005. године извршио предметно кривично дело преваре из члана 208. став 1. КЗ за које је била прописана новчана казна или казна затвора до три године, то је у смислу члана 104. став 6. КЗ, протеклом времена од шест година од извршења кривичног дела, дакле 03.06.2011. године, наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења.

С обзиром на то да је пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 1797/11 донета 14.11.2011. године, када је већ наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења, то је Апелациони суд у Београду, правилном применом кривичног закона, био дужан да у жалбеном поступку преиначи првостепену пресуду и на основу члана 354. тачка 3. ЗКП-а, према окривљеном З.К. одбије оптужбу за кривично дело за које је првостепеном пресудом оглашен кривим.

Имајући у виду да другостепени суд то није учинио, већ је првостепену пресуду потврдио, на тај начин је повредио одредбу члана 369. тачка 2. у вези члана 103. тачка 6. и члана 104. став 6. КЗ, на штету окривљеног З.К.

С обзиром на напред наведено, Врховни касациони суд је отклањајући учињену повреду Закона, преиначио правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 1797/11 од 14.11.2011. године и Првог основног суда у Београду К 23772/10 од 28.12.2010. године те је на основу члана 354. тачка 3. ЗКП-а, према окривљеном З.К. одбио оптужбу за кривично дело преваре из члана 208. став 1. КЗ, док је о трошковима кривичног поступка одлучио у смислу одредбе члана 197. став 1. ЗКП-а.

Из изнетих разлога, на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и члана 425. став 1. ЗКП-а, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник

Председник већа-судија

Олгица Козлов,с.р.

Бата Цветковић,с.р.